

som de forskellige Brandforsikringselskaber bør tage under Overvejelse, naar det er kommet frem her i Rigsdagen, og som de utvivlsomt ogsaa ville tage under Overvejelse, hvorved jeg dog skal bemærke, at for den, for hvem det ikke er brændt, kan det jo være en let Sag at sige: Knib paa Erstatningen, men hvis der hænder den samme Mand, som siger det, den Ulykke, at det brænder for ham selv, vil han vistnok sige: Ja, men nu kneb I dog for stærkt. Det er jo nemlig noget, som der altid kan være noget forskellige Meninger om. Den, for hvem det er brændt, vil jo gerne have fuld Erstatning eller en saadan Erstatning, at han kan gaa skadesløs derfra, medens andre kunne være tilbøjelige til at sige: Efter de Bygninger og det Inventar, han havde, har han virkelig faaet det alt for godt oven paa den Brand. Men naar man nu skal til at overveje Indførelsen af ny Regler for Brandpoliets og Bygningsvæsenets Ordning, staar det for mig som en ganske given Ting, at man maa tage det Hensyn, at man ikke ved at indføre ny Regler paalægger Befolkningen større Byrder, end det, der skulde opnaas derved, er værdt, og navnlig, at man ikke paalægger den saadanne Byrder og Forpligtelser, som kunne siges næsten at gøre Livet til en Plage for den, naar Bestemmelserne skulle overholdes. Derfor har der ogsaa været adskillige af Henstillingerne fra det Udvalg, Brandforsikringerne have nedsat, som jeg ikke har fundet det rigtigt at optage i Lovforslaget. Paa den anden Side have alle de Henstillinger, som ere fulgte, forekommet mig at være saadanne, som man meget vel, uden nogen som helst Ulempe for Befolkningen, kunde indføre, og som kunde antages, at ville forbedre den bestaaende, i sig selv meget uheldige Tilstand.

Naar jeg nu skal omtale de forskellige Bemærkninger, der ere faldne i den foregaaende Forhandling, skal jeg naturligvis vel vogte mig for at komme dybere ind paa alle de mange Enkeltheder, som ere fremhævede, dels fordi det vilde føre til en næsten endeløs Forhandling, dels fordi jeg meget villig indrømmer, at mange af de Punkter, som behandles i dette Lovforslag, og som ere fremdragne her i Salen, forstaar jeg mig meget lidt paa. Jeg skal saaledes nøje vogte mig for at komme ind i Skorstenene og ind paa alle disse Spørgsmaal, hvorvidt de skulle have et indvendigt Gennemsnit af 16 Tommer eller 14 Tommer paa Siderne, og hvorvidt de skulle være med 2 Stens Mur, hvor de passere

igennem et Straatag, eller om den Metode, som det ærede Medlem for Stege (J. Jensen) nævnedes, skulde være at foretrække. Paa den Maade er der jo en hel Række af Enkeltheder, som ere komne frem under Forhandlingerne. Det rette Sted til at gaa dybere ind paa alt dette, mener jeg, maa være det Udvalg, som jo utvivlsomt vil blive nedsat. Fra min Side skal der selvfølgelig være den størst mulige Bestræbelse for at imødekomme de Ønsker, som fra forskellige Sider maatte blive fremsatte, naar det blot kan ske, uden at man derved kommer til at gøre endogsaa et Tilbageskridt fra den bestaaende Tilstand. Jeg skal derfor kun omtale enkelte af de Punkter, som have været fremdragne under Forhandlingerne.

Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) klagede over, at Lovforslaget ikke havde Øje for at bevare Menneskeliv. Det forekommer mig dog, at det er en lidt streng Anke mod Lovforslaget, thi for det første er det jo i og for sig en sikker Ting, at jo mere man i det hele afværger Ildebrande, des mere beskytter man ogsaa derigennem Menneskeliv. Dette gælder i en ganske særlig Grad overalt, hvor der er Tale om Beboelsesbygningers Indretning. Enhver Bestemmelse om Indretning af Beboelsesbygninger, hvorved man tilsigter at formindske Antallet af Ildebrande, vil jo i sig selv virke til at formindske Antallet af dem, der omkomme ved Ildebrande, enten fordi Branden opstaar om Natten, saa at de ikke hurtigt nok vaagne og kunne slippe ud, eller fordi Branden afspærre enkelte Dele af Huset, saa at Beboerne ikke kunne slippe bort derfra. Der er jo en hel Række slige Bestemmelser i Lovforslaget, ganske vist for en stor Del overgaaede deri fra den allerede nu gældende Lov. Noget ganske andet er det, om man mener, at man kunde ønske at faa disse Bestemmelser udvidede i den Retning, som det ærede Medlem antydede, f. Eks. at der i ethvert Rum, der tjener til Beboelse, skal være Vinduer, der ere saa store, at de kunne tjene til Udgang. Det er ogsaa muligt, at man vil gaa saa langt som at foreskrive noget med Hensyn til Bygningernes indvendige Indretning og de forskellige Rums Beliggenhed og Forbindelse ved Døre, saaledes at man kunde være nogenlunde sikker paa, at der altid fra ethvert Beboelsesrum i Huset og navnlig fra ethvert Rum, der tjente til Natteleje, kunde være Udgang til en af de Spidsgavle eller en af de med Ildgitter dækkede Udgange, som omhandles i § 3. Om det er rigtigt